

Ще започна със заглавието “Благовещение” - второто стихотворение от бъдещата антология. Преведено е с думата “бишара”, което означава “добра вест”, “радостно съобщение”, а Благовещението е християнски празник, отбелязван на 25 март. Арабите-християни също го тачат. Но за да се изрази той на арабски преди посочения превод, трябва да се добави и уточняващата дума “айд-празник”. Но Михаил Аид, чиято фамилия по едно съвпадение също означава празник, е преценил, че това допълнение само ще натежи и така преведено заглавието няма да е така поетично. За сведение той също е християнин.

Следващото заглавие, което ми прави впечатление, е “Вълшебница”. Аид го е превел “аррафа”, което буквално преведено означава “врачка”. Малко необичайно разминаване в смисъла на думите за добър преводач като него. На арабски за “вълшебница” съществува точен еквивалент и той е “саххара”. Между двете думи можем да открием някаква далечна връзка. Но това съвсем не оправдава преводача.

След това вниманието ми се насочва към превода на заглавието на деветото стихотворение - “Пръстен с опал”. Въпросът с превода на скъпоценните камъни в арабския е по-сложен. Съществуват най-различни думи за всеки камък. И все пак в литературния арабски език за “опал” има две думи - “айн аш-шамс” и “айн ал-хир”. Буквално преведени, те означават “котешко око” и “слънчево око”. Аид е дал най-разпространената дума за скъпоценен камък въобще - “якут”. Но ако към него се добавят прилагателни, означаващи различни цветове - “червен, зелен, син, жълт” и т.н., думите обаче придобиват съвсем определено значение - те вече означават “рубин, сапфир, смарагд, хиацинт” и др.

Друго заглавие, на което искам да се спра, е “Хайдушки песни”. В арабския език няма понятие “хайдушки”. Преводачът е употребил “мутамаррид”, което означава “въстанал, непокорен, бунтар”. Според мен е употребена най-точната дума в дадения случай. Според българския тълковен речник (с. 1070) - първото значение на “хайдушки” е, “който се отнася към “хайдутин”. И пак на същата страница за “хайдутин” е дадено обяснението “народен закрилник и отмъстител през турското робство”. Давам подробно тези обяснения, защото и някога Арабският халифат цели четиристотин години е бил под турски робство.